

"אורות הפרשה"

עלון פרשת השבוע
כיתה קטנה אבל גדולה

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת תצוה - זכור ♦ יג' אדר תשע"ג ♦ עלון מספר 27

זמני השבת - שעון חורף

מוצ"ש	הד"נ	ירושלים
18:03	16:50	תל אביב
18:05	17:05	חיפה
18:03	16:55	באר שבע
18:05	17:05	

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם ה"ד

משנכנס אדר מרבין בשמחה של מצווה - פורים כשר ושמח

"אני זה אני" - הרב צחור נועם

בפרשת השבוע מופיעים ג' פסוקים שאינם מצויים בדרך כלל בתורה:

א. "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד".

ב. "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן".

ג. "ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי". ויש לשאול מדוע שינתה התורה מדרכה ולא כתבה כהרגלה: "וידבר ה' אל משה לאמר. צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד?"

כאשר אדם לא מגלה את אישיותו העצמית, הוא אינו יכול להתחבר עם זולתו. מילת "אתה" היא נקודת החיבור בין אדם לזולתו. מה שמחבר איש ואישה, היא המציאות שבתחילת בריאתם הם נבראו אחד, "ויברא אלוקים את האדם בצלמו, בצלם אלוקים ברא אותו, זכר ונקבה ברא אותם" [בראשית א], והפירוד הפיזי ביניהם הוא לטובת החיבור הפנימי והמהותי. שהרי שניהם אחד, ומה שמחבר אותם היא ההכרה בה' אחד ושמו אחד. היינו שמתוך מילת הציוי "ואתה", באה הדרישה להתחבר אל המצטווה חיבור מהותי ולא חיצוני. משה מצטווה להיות מחובר אל בני אהרן וא חכמי הלב, באופן שיהיו כולם אחד מתוך הקישור העליון ממציא כל הנמצאים הקב"ה. והוא מה שלימדה התורה אותנו בלשונה המיוחד.

כאשר אנו כהורים לילדים מבקשים, דורשים ומצווים את ילדנו לעשות דבר מה, הן בגשמיות והן ברוחניות, עלינו ראשית להתחבר עם "האני" שלנו מתוך הכרת "אתה הוא אלקינו בשמים ובארץ גיבור ונערץ" [פיוט לימים הנוראים]. וידועים דברי ר' מנחם מנדל מקוצק: "אם אני זה אני בגלל שאתה זה אתה ואתה זה אתה בגלל שאני זה אני לא אני, ואתה לא אתה. אבל אם אני זה אני בגלל שאני זה אני, ואתה זה אתה בגלל שאתה זה אתה - אז אני זה אני ואתה זה אתה". חינוך הבנים והבנות צריך להיעשות מתוך הכרת וחינוך "האני" שבנו, דרך הבנת נקודת החיבור אל ה"ת, וממילא, יכנסו דברנו בנחת רוח לאזניהם, ונרווה נח"ר אמיתי מכל צאצאינו. אכ"ר. פורים כשר ושמח!!

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

"חייב איניש לבסומי בפוריא" (מגילה ז ע"ב).
 "נכנס יין יצא סוד". ומאוד צריכים בחיינו שסודות
 הנעלמים יצאו ויתגלו. על ידי גילויים של הסודות
 נכיר את עצמנו, נכיר את מה שחבוי בקרבנו.
 בשעה שאנחנו נבוא לאותה הבחינה של 'לבסומי
 עד דלא ידע', ניפטר לפחות לשעה מכל אותן
 הידיעות המטעות אותנו, המוליכות אותנו
 כשבויים ואין לפדות, כאסירים ואין להתיר,
 והידיעות המטעות הללו - הן מסתירות ממנו את
 היסוד". (מאמרי הראי"ה עמ' 153)

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ד', סעיף א'ב'

א) אסור לספר על חבירו אפילו שלא בפניו דבר
 שיתבזה בכך. ואפילו אם ראה אותו מתנהג שלא
 כדן בדבר שבין אדם למקום, גם כן אסור לגנותו
 בזה. למרות שבעצם חבירו שרוצה לספר עליו
 התנהג לא כראוי כלפי שמיים.
 ב) ואין חילוק בזה בין אם הוא לאו גמור, או עשה
 גמורה שמפורסם אצל כולם לאיסור, שבוודאי
 יתבזה מאוד לפני השומע על ידי סיפורו. וגם הוא
 דבר שהמון יהודים לא נזהרים בו, כגון שרוצה
 לספר על חבירו שאינו רוצה ללמוד תורה. אף על
 פי כן אסור, כיון שבעצם מספר על חבירו שאינו
 מהימין את החורה כראוי.

הודעות ועדכוניס

שבת פרשת תצוה - פורים
 החזרה לישיבה - יום שלישי ט"ז אדר בשעה 10:40

הורים יקרים

ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"נ קרוביכם ע"ה

שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי
 חמישי. האזנה נעימה.

רבי אלימלך מליז'נסק ואחיו רבי זושא מאניפולי תלמידיו של המגיד
 ממזריטש "ערכו גלות" במשך כמה שנים, ונדדו מעיירה לעיירה כדי
 להפיץ את תורת החסידות. לא היה להם בגדים ראויים ומזון לאכול
 והם היו נראים כמו שני קבצנים. בנדודיהם הם היו מגיעים מדי פעם
 לעיירה לודמיר. גביר העיירה שהיה עשיר מופלג סירב להכניסם לביתו
 בטענה שאין זה לכבודו לארח שני קבצנים. לעומתו יהודי אחר בעיירה
 שהיה עני מרוד אך בעל לב זהב ונשמה טהורה, אכסן את שני האחים
 הצדיקים ברצון. לימים יצא שמם בעולם ורבי אלימלך ורבי זושא נודעו
 כצדיקים גדולים ורבים באו אליהם כדי לקבל ברכה הדרכה
 ועצה. החסידים שלהם קנו להם עגלה מהודרת ותומה לסוסים אבירים,
 והם המשיכו לנוע מעיר לעיר להפיץ את תורת החסידות. יום אחד הם
 הגיעו שוב לעיירה לודמיר. כאשר שמע גביר העיירה על בואם של שני
 הצדיקים הגדולים למקומו, הוא יצא לקראתם והזמיןם לביתו. ענו לו
 רבי אלימלך ורבי זושא: בבקשה אתה יכול לקחת את העגלה והסוסים.
 אנו הולכים אל אותו יהודי שאירח אותנו בביתו עד היום. העשיר
 התפלא על תשובתם והם הסבירו לו: הרי אנחנו לא השתננו נשארנו
 אותו אלימלך ואותו זושא כמו שהיינו בביקורים הקודמים שלנו
 בעיירה. אם כן מה נשתנה עכשיו שאתה מבקש להזמין אותנו לביתך?
 אין זאת אלא מפני שיש לנו כעת עגלה וסוסים. אם כן קח את העגלה
 והסוסים וארח אותם בביתך.

חוד הפרשה

1. כמה בגדים היו לכהן הגדול ולכהן הדיוט (פשוט)?
 2. איזה ישוב באזור המרכז נקרא בשם אחת מאבני האפוד?
 3. מה היה כתוב על הציץ?
 4. על אילו מבגדי הכהן הגדול נאמרו הביטויים הבאים: א. כליל תכלת
 ב. פתיל תכלת?
 5. איזה מבגדי הכהן היה מונח על: א. ראשו ב. מצחו ג. לבו?
- לפורים**
6. מה משותף לארבע מצוות הפורים?
 7. מדוע לא אומרים הלל בפורים? ציין שלוש סיבות (עיין מגילה י"ד ע"א)
 8. מה שם האב של: א. מרדכי ב. אסתר ג. המן?
 9. על שני מלכים בתנ"ך נאמר "ויפקד פקידים". מי הם?
 10. בי החזיק המלך בידו. קפד ראשי זנבי ותקבל תואר למנהיג רוחני.
 מי אני?
 11. מי אני? א. הוא- עני ואביון היא- אשת המן הרשע ב. הוא-מארבעת
 המינים, היא- אסתר ג. הוא-בו קוצרים היא- בה קוראים בפורים?
 12. איזה כלל נלמד מהפסוק: "ותאמר אסתר בשם מרדכי"?
 13. "ותמאן המלכה ושתל". מה היה עונשה לפי מגילה דף י"ב?
 14. מה משותף להמן ולכביסה?
 15. מה מקור השם אסתר? (עיין מגילה י"ג)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד